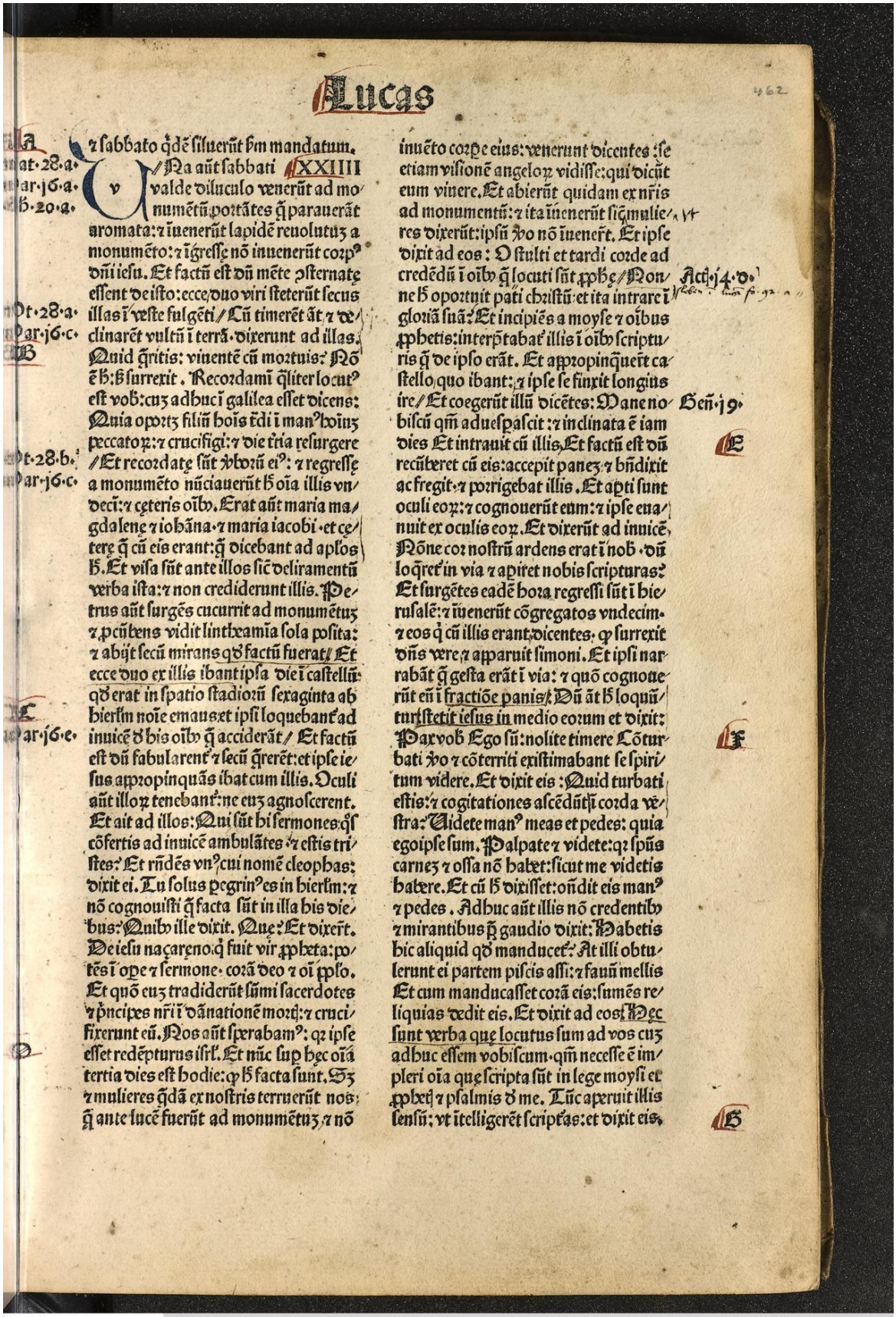

A ⁊ sabbato q̄dē siluerūt ꝟm mandatum.
Mat. 28. a. Mar. 16. a. Ih. 20. a. V Na aūt sabbati XXIIII valde diluculo venerūt ad monumētū portātes q̄ parauerāt aromata: ⁊ īuenerūt lapidē reuolutuz a monumēto: ⁊ īgressę nō inuenerūt corp⁹ dñi iesu. Et factū est dū mēte ꝯsternatę essent de isto: ecce duo viri steterūt secus illas ī veste fulgēti / Cū timerēt āt ⁊ declinarēt vultū ī terrā. dixerunt ad illas.
Mt. 28. a. Mar. 16. c. B Quid q̄ritis: viuentē cū mortuis? Nō ē h̄: ꝟ surrexit. Recordamī q̄liter locut⁹ est vob: cuz adhuc ī galilea esset dicens: Quia oportz filiū hoīs t̄di ī man⁹ hoīuz peccatoꝝ: ⁊ crucifigi: ⁊ die t̄tia resurgere / Et recordatę sūt ꝟborū ei⁹: ⁊ regressę a monumēto nūciauerūt h̄ oīa illis vndecī: ⁊ cęteris oīb⁹. Erat aūt maria magdalenę ⁊ iohāna. ⁊ maria iacobi. et cętere q̄ cū eis erant: q̄ dicebant ad apl̄os h̄. Et visa sūt ante illos sic̄ deliramentū verba ista: ⁊ non crediderunt illis. Petrus aūt surgēs cucurrit ad monumētuz ⁊ ꝓcūbens vidit lintheamīa sola posita: ⁊ abijt secū mirans q̄d factū fuerat / Et ecce duo ex illis ibant ipsa die ī castellū: q̄d erat in spatio stadiorū sexaginta ab hierl̄m noīe emaus: et ipsi loquebant ad inuicē d̄ his oīb⁹ q̄ acciderāt / Et factū est dū fabularent ⁊ secū q̄rerēt: et ipse iesus appropinquās ibat cum illis. Oculi aūt illoꝝ tenebant: ne euz agnoscerent. Et ait ad illos: Qui sūt hi sermones: q̄s cōfertis ad inuicē ambulātes. ⁊ estis tristes? Et rn̄dēs vn⁹ cui nomē cleophas: dixit ei. Tu solus pegrin⁹ es in hierl̄m: ⁊ nō cognouisti q̄ facta sūt in illa his diebus? Quib⁹ ille dixit. Quę? Et dixerūt. De iesu naçareno: q̄ fuit vir ꝓpheta: potēs ī ope ⁊ sermone. corā deo ⁊ oī ꝓpl̄o. Et quō euz tradiderūt sūmi sacerdotes ⁊ p̄ncipes nr̄i ī dānationē mort: ⁊ crucifixerunt eū. Nos aūt sperabam⁹: qꝛ ipse esset redēpturus isrl̄. Et nūc sup hęc oīa tertia dies est hodie: q̄ h̄ facta sunt. Sz ⁊ mulieres q̄dā ex nostris terruerūt nos: q̄ ante lucē fuerūt ad monumētuz ⁊ nō inuēto corpe eius: venerunt dicentes: se etiam visionē angeloꝝ vidisse: qui dicūt eum viuere. Et abierūt quidam ex nr̄is ad monumentū: ⁊ ita īuenerūt sic̄ mulieres dixerūt: ipsū ꝟo nō īuenerūt. Et ipse dixit ad eos: O stulti et tardi corde ad credēdū ī oīb⁹ q̄ locuti sūt ꝓphę / Nonne h̄ oportuit pati christū: et ita intrare ī gloriā suā? Et incipiēs a moyse ⁊ oībus ꝓphetis: interp̄tabat illis ī oīb⁹ scripturis q̄ de ipso erāt. Et appropinq̄uerūt castello quo ibant: ⁊ ipse se finxit longius ire / Et coegerūt illū dicētes: Mane nobiscū q̄m aduespascit: ⁊ inclinata ē iam dies Et intrauit cū illis. Et factū est dū recūberet cū eis: accepit panez ⁊ bn̄dixit ac fregit. ⁊ porrigebat illis. Et apti sunt oculi eoꝝ: ⁊ cognouerūt eum: ⁊ ipse euanuit ex oculis eoꝝ. Et dixerūt ad inuicē. Nōne cor nostrū ardens erat ī nob. dū loq̄ret in via ⁊ apiret nobis scripturas? Et surgētes eadē hora regressi sūt ī hierusalē: ⁊ īuenerūt cōgregatos vndecim. ⁊ eos q̄ cū illis erant dicentes. q̄ surrexit dn̄s vere ⁊ apparuit simoni. Et ipsi narrabāt q̄ gesta erāt ī via: ⁊ quō cognouerūt eū ī fractiōe panis / Dū āt h̄ loquūtur stetit iesus in medio eorum et dixit: Pax vob Ego sū: nolite timere Cōturbati ꝟo ⁊ cōterriti existimabant se spiritum videre. Et dixit eis: Quid turbati estis: ⁊ cogitationes ascēdūt ī corda vestra? Uidete man⁹ meas et pedes: quia ego ipse sum. Palpate ⁊ videte: qꝛ spūs carnez ⁊ ossa nō habet: sicut me videtis habere. Et cū h̄ dixisset: oñdit eis man⁹ ⁊ pedes. Adhuc aūt illis nō credentib⁹ ⁊ mirantibus p̄ gaudio dixit: Habetis hic aliquid q̄d manducet? At illi obtulerunt ei partem piscis assi: ⁊ fauū mellis Et cum manducasset corā eis: sumēs reliquias dedit eis. Et dixit ad eos: Hęc sunt verba quę locutus sum ad vos cuz adhuc essem vobiscum. q̄m necesse ē impleri oīa quę scripta sūt in lege moysi et ꝓphet ⁊ psalmis d̄ me. Tūc aperuit illis sensū: vt itelligerēt script̄as: et dixit eis.

Act. 14. d. Gen. 19. E F G

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0921
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG